

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117237502
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117237502.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zast. právnym zástupcom: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti povinnému: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. O. XX, XXX XX F., o vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 766,99 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Beatrix Vargová, so sídlom exekútorského úradu Štefánikova 49, 947 01 Nitra, vedenej pod sp.zn. 189EX 97/17, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 76Ek/44/2017 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 10.10.2019, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 76Ek/44/2017 zo dňa 10.10.2019 vo výroku I. tak, že súd vyhovuje námietkam oprávneného voči výzve na úhradu trov exekútora a vracia na prepracovanie súdному exekútorovi výzvu na úhradu trov exekútora sp. zn. 189EX 97/17 zo dňa 28.05.2019 vydanú súdnym exekútorom, JUDr. Beatrix Vargovou, Exekútorový úrad Nitra, so sídlom Štefánikova 49, 949 01 Nitra.

II. Súd vo zvyšku sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.09.2017 domáhal od povinného vymozenia sumy vo výške 766,99 Eur s prísl. a to na základe exekučného titulu - Rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 16Csp/18/2017, vydaného dňa 23.06.2017, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 19.07.2017 .

2/ Dňa 28.05.2019 vydal vyšší súdny exekútor podľa § 61n ods. 1 písm. g/ a ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na úhradu trov exekútora v sume 72,- Eur z dôvodu, že na povinného bol vyhlásený konkurz. Voči výzve na úhradu trov podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený námietky, v ktorých uviedol, že súdny exekútor do ukončenia exekúcie vymohol od povinného sumu 101,88 Eur, z ktorej 24,45 Eur tvorili jeho výdavky. V zmysle ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku mal súdny exekútor podľa jeho názoru nárok iba na náhradu výdavkov vo výške rozdielu (72 Eur - 24,45 Eur), t.j. 47,55 Eur. Zároveň žiadal oprávnený priznať náhradu trov exekúcie pri rozhodovaní o námietkach. Súdny exekútor s názorom oprávneného nesúhlasil. Potvrdil, že v konaní vymohol od povinného celkom 101,88 Eur. Z uvedenej sumy použil na trovy exekúcie sumu 24,45 Eur v súlade s ust. § 60 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 60 ods. 2 Exekučného poriadku. Uvedenú sumu si zaúčtoval ako odmenu a nie náhradu hotových výdavkov. V správe pre oprávneného je síce suma uvedená ako náhrada hotových výdavkov, avšak ide o chybu programu AURA LOGIS, ktorý zabezpečuje program pre exekútorov. Táto správa je generovaná automaticky a nerozoznáva jednotlivé rozpočtové úhrady. Keďže nemal žiadne hotové výdavky, vyzval oprávneného na náhradu trov exekúcie vo výške 72,- Eur

podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. Dodal, že nárok oprávneného na trovy konania o námietkach nemá oporu v Exekučnom poriadku.

3/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 10.10.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol námietky oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora (výrok I.) rovnako ako jeho nárok na náhradu trov konania o námietkach (výrok II.). Uviedol, že súdny exekútor ku dňu vydania upovedomenia o ukončení exekúcie podľa ust. § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vymohol sumu 101,88 Eur, z ktorej mal exekútor nárok na odmenu vo výške 24% (ktorú tvorila suma 24,45 Eur) a nie je možné zamieňať odmenu súdneho exekútora za hotové výdavky. Pokiaľ oprávnený namietal, že súdny exekútor má nárok na trovy v rozsahu prevyšujúcom náhradu výdavkov t.j. na sumu 72 Eur - 24,45 Eur, takýto postup by sa týkal situácie, ak by súdny exekútor započítal v zmysle ust. 60 ods. 1 Exekučného poriadku vymožených 24% zo sumy na hotové výdavky, ktorý ale nenastal. V zmysle ust. § 60 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku síce plnenia prijaté z majetku povinného smerujú primárne na trovy exekútora, tie však tvorí odmena a hotové výdavky. Z dikcie ust. § 197 ods. 1 Exekučného poriadku je však zrejmé, že súdny exekútor môže zarátať vymožené percento z plnenia na odmenu bez toho, aby bolo dotknuté právo exekútora na náhradu hotových výdavkov (ako druhej časti položky odmeny exekútora). Poukázal aj na názor v uvedený v odbornej literatúre (Exekučný poriadok - komentár 3 vydanie Štefček Kotrecová, Tomaškovič, Molnár a kolektív, s. 239), v zmysle ktorého „je na súdnom exekútorovi, či prijaté plnenie použije na úhradu vlastných trov, ktoré započíta na odmenu súdneho exekútora alebo náhradu výdavkov“. Nakoľko súdny exekútor započítal sumu 24,45 Eur na odmenu súdneho exekútora, logicky nemohlo byť dotknuté jeho právo na náhradu hotových výdavkov v plnej výške, nakoľko uvedená suma odmeny 24,45 Eur nemohla prevýšiť náhradu výdavkov, pokiaľ ju do tejto položky súdny exekútor najskôr nezahrnul. Pokiaľ by však súdny exekútor započítal vymožené percento z plnenia na hotové výdavky (tak ako tvrdí oprávnený), mohol by súdny exekútor v zmysle Exekučného poriadku požadovať náhradu hotových výdavkov iba v sume rozdielu - t.j. 47,55 Eur. Vyšší súdny úradník vyhodnotil postup exekútora ako správny, keď v súlade s § 60 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku použil plnenie povinného na náhradu trov exekúcie, pričom využil svoje dispozičné právo zahrnúť toto plnenie na odmenu súdneho exekútora. Týmto postupom sa nijako neznižil jeho nárok na náhradu hotových výdavkov, nakoľko tie neboli u súdneho exekútora z majetku povinného hrazené vôbec (smerovali na odmenu súdneho exekútora). Pokiaľ teda výzva súdneho exekútora na úhradu trov exekútora obsahuje položku náhrada výdavkov v hodnote 72,-Eur, je takýto postup v súlade s Exekučným poriadkom. Trovy uplatnené oprávneným v súvislosti s podanými námietkami výrokom II. zamietol, s odôvodnením, že z ustanovenia § 199a, 199d, 199e v spojení s ust. § 61n ods. 4 Exekučného poriadku nevyplýva oprávnenému nárok na ich priznanie.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného, ktorou žiadal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušiť alebo zmeniť tak, že súdnemu exekútorovi prizná nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 47,55 Eur a súčasne prizná oprávnenému nárok na náhradu trov konania o námietkach proti výzve na úhradu trov exekúcie vo výške 42,62 Eur. V sťažnosti zotrvával na svojich námietkach voči výške exekútorom uplatnených trov. Podľa vety prvej ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že pri zastavení exekúcie patrí exekútorovi náhrada výdavkov. Výška náhrady výdavkov je ustanovením § 22 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z.z. stanovená na 60,- Eur bez dane z pridanej hodnoty (72,- Eur spolu s daňou z pridanej hodnoty). Veta druhá ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku rieši prípady, keď pred zastavením exekúcie došlo k čiastočnému vymoženiu plnenia od povinného a exekútor si časť peňažného plnenia ponechal na úhradu svojich trov podľa § 60 Exekučného poriadku. V takomto prípade si môže exekútor vymožené trovy ponechať, ale len v rozsahu v akom prevyšujú náhradu výdavkov. Tie trovy exekútora, ktoré náhradu výdavkov exekútora neprevyšujú, si exekútor ponechať nemôže, ale musia byť zohľadnené pri výzve na náhradu trov exekúcie. Inými slovami, ak exekútor časť svojich trov počas exekúcie vymohol a takto vymožené trovy exekútora neprevyšujú 72,- Eur, exekútor má právo na náhradu výdavkov len vo výške rozdielu medzi 72,- Eur s DPH a vymoženými trovami exekútora s DPH. V tejto veci bola oprávnenému exekútorom počas exekúcie poukázaná spolu suma 77,43 Eur. Exekútor si tak na trovy ponechal sumu v celkovej výške 24,45 Eur s DPH a preto mal oprávneného vyzvať len na úhradu trov exekúcie vo výške 47,55 Eur. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku si oprávnený vyčíslil trovy právneho zastúpenia v konaní o námietkach proti výzve na úhradu trov exekúcie, a to vo výške 42,62 Eur za 1 úkon právnej služby (z výpočtového základu 766,99 Eur : 1 x 25,72 Eur), sumy paušálnej náhrady 9,80 Eur a 20% DPH 7,10 Eur.

5/ Súdny exekútor sa k sťažnosti nevyjadril.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10/ Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

11/ Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu vymáhanej povinnosti použijú v tomto poradí: a) trovy exekútora, a to vrátane prislúchajúcej dane z pridanej hodnoty, b) istina vymáhanej pohľadávky, c) príslušenstvo vymáhanej pohľadávky priznané exekučným titulom, d) trovy oprávneného.

12/ Podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku z prijatého plnenia sa na nárok podľa odseku 1 písm. a) použije vždy najviac 24% plnenia, zvyšok prijatého plnenia sa použije na nárok podľa odseku 1 písm. b); na nárok podľa odseku 1 písm. c) a d) sa prijaté plnenia použijú až po zániku pohľadávky podľa odseku 1 písm. b). Ak niektorý z nárokov podľa odseku 1 už skôr zanikol, použije sa prijaté plnenie v pomere podľa predchádzajúcej vety na nároky, ktoré v čase prijatia plnenia nie sú uspokojené. Ak nie je možné uplatniť pomer podľa prvej vety z dôvodu, že ostatné nároky zanikli, použije sa celé prijaté plnenie na v poradí posledný neuspokojený nárok, a to až do okamihu jeho zániku.

13/ Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

14/ Po preskúmaní sťažnosti oprávneného a ďalších dokumentov nachádzajúcich sa v spise, sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného v časti týkajúcej sa výroku I. napadnutého uznesenia, je dôvodná.

15/ Úvodom bolo potrebné poznamenať, že oprávnený nepodal námietky voči upovedomeniu o zastavení exekúcie ako takému, ale len voči výzve na úhradu trov exekútora. Ustanovenie § 61n ods. 4 Exekučného poriadku rozlišuje či v prípade podaných námietok súd zruší celé upovedomenie (ak sa ruší rozhodnutie o zastavení exekúcie a výzva na úhradu trov exekúcie) alebo vráti na prepracovanie len výzvu na úhradu trov. Preto nebol dôvod, aby vyšší súdny úradník vo výroku rozhodol o zamietnutí námietok oprávneného aj voči upovedomeniu o zastavení exekúcie ako celku (keďže oprávnený jej zastavenie nenamietal). Ďalej sa nešlo možnosť stotožniť s posúdením vyššieho súdneho úradníka, že pokiaľ exekútor vymohol časť pohľadávky oprávneného, z ktorej časť použil na svoje trovy v podobe odmeny, má nárok na náhradu (paušálnych) hotových výdavkov v plnej sume. V zmysle ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku má v prípade zastavenej exekúcie exekútor v prípadoch, že pred

jej zastavením došlo k čiastočnému vymoženiu (prijatia plnenia) nároku, nárok aj na trovy, ktoré si ponechal v súlade s ustanovením § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Uvedené znamená, že nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie v zásade vždy, tieto ale majú byť pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženého plnenia (podľa § 60 Exekučného poriadku).

16/ Samotné ustanovenie § 60 Exekučného poriadku upravuje poradie uspokojenia vymáhaných nárokov, podľa ktorého sa ako prvé z prijatého plnenia uspokojujú trovy súdneho exekútora (§ 60 ods. 1), pričom v § 60 ods. 2 je ďalej upravený maximálny rozsah, ktorý možno na trovy exekútora použiť (maximálne 24% plnenia). Zo znenia uvedeného ustanovenia nemožno vyvodiť podľa názoru sudcu iný záver ako ten, že súdny exekútor má nárok na (maximálne) 24% percent prijatého (vymoženého) plnenia povinným (teda exekútor môže na svoje trovy započítať aj menej), pričom je bezvýznamné, či príslúchajúcu časť z uvedeného plnenia exekútor použije na svoju odmenu alebo náhradu hotových výdavkov. V danom prípade súdny exekútor pred zastavením exekúcie z čiastočne vymoženej sumy 101,88 Eur si na svoje trovy ponechal sumu 24,45 Eur (cca 24%). Ďalší postup určenia výšky trov exekútora pri zastavení exekúcie je potom upravený v už uvedenom § 198 ods. 2 Exekučného poriadku.

17/ Sudca preto uznal ako správne tvrdenie oprávneného, že na výpočet trov súdneho exekútora podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku treba použiť vzorec, podľa ktorého z celkového nároku súdneho exekútora na trovy zastavenej exekúcie (t.j. 72 Eur) je potrebné odpočítať sumu, ktorú si už súdny exekútor pred zastavením exekúcie ponechal podľa § 60 Exekučného poriadku. Vzhľadom na to, že v danom prípade ponechaná suma neprevyšuje celkový nárok exekútora na sumu paušálnych hotových výdavkov, zostáva oprávnenému povinnosť v zmysle ustanovenia § 61n ods. 3 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku zaplatiť zvyšnú časť trov súdneho exekútora, na ktoré má nárok, t.j. 47,55 Eur (72 Eur - 24,45 Eur).

18/ Nakoľko bola sťažnosť oprávneného v časti týkajúcej sa námietok voči výzve na úhradu trov exekútora dôvodná, sudca postupom podľa § 250 ods. 2 CSP rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. napadnutého uznesenia zmenil tak, že námietkam oprávneného voči výzve na úhradu trov exekútora vyhovel a v zmysle ustanovenia § 61n ods. 4 predposledná veta Exekučného poriadku vrátil súdnemu exekútorovi na prepracovanie výzvu na úhradu trov exekútora, ktorý v prepracovanej výzve má oprávneného vyzvať na úhradu trov exekúcie exekútora vo výške 47,55 Eur.

19/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

20/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21/ Vo vzťahu k sťažnosťou napadnutému výroku II., ktorým vyšší súdny úradník zamietol náhradu trov konania oprávneného o námietkach, považoval sudca rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka za vecne správne (aj keď správnejší výrok by bol, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania v súvislosti s námietkami voči upovedomeniu o zastavení exekúcie, resp. výzve na úhradu trov exekútora, ale v zásade majú ten istý význam). Exekučný poriadok taxatívnym spôsobom v ustanovení § 199a ods. 1 Exekučného poriadku uvádza, čo možno považovať za trovy oprávneného (výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie). Ustanovenie § 199d Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá náhrady trov jednotlivých účastníkov konania. Z uvedeného tak vyplýva, že oprávnenému nárok na náhradu trov za námietky voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzvy na úhradu trov exekúcie nemohol vzniknúť, pretože nespadá ani pod jednu zo situácií uvedených v § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. nešlo ani o návrh na vykonanie exekúcie ani o rozhodovanie na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Navyše Exekučný poriadok ani neupravuje pravidlá náhrady trov konania, podľa ktorých by bolo možné uložiť súdnemu exekútorovi povinnosť nahradiť trovy niektorému z účastníkov konania (či už oprávnenému alebo povinnému). Z uvedených dôvodov nebolo možné sťažnosti oprávneného v tejto časti vyhovieť, preto ju sudca podľa § 250 ods. 1 Exekučného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.